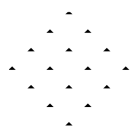

Konstytucja Księstwa Warszawskiego - Tekst polski

Tytuł I Art. 1. Religia katolicka, apostolska, rzymska jest religią stanu. Art. 2. Wszelka cześć religijna jest wolna i publiczna. Art. 3. Księstwo Warszawskie podzielone będzie na sześć diecezji; będzie w nim jedno arcybiskupstwo i pięć biskupstw. Art. 4. Znosi się niewola. Wszyscy obywatele są równi przed obliczem prawa; stan osób zostaje pod opieką trybunałów. Tytuł II. O rządzie Art. 5. Korona Książęca warszawska, jest dziedziczną w osobie króla saskiego, jego potomków, dziedziców i następców podług porządku następstwa ustanowionego w domu saskim. Art. 6. Rząd jest w osobie króla. On sprawuje w całej swojej zupełności urzędowania władzy wykonawczej. Przy nim jest praw początkowanie. Art. 7. Król może zdać na wicekróla część swojej władzy, której jemu samemu przez siebie sprawować, nie będzie się podobało.

Art. 8. Jeżeli królowi nie podoba się mianować wicekróla, mianuje prezesa rady ministrów. W tym przypadku interesa rozmaitych ministeriów będą roztrząsane w tej radzie, dla przedstawienia ich królowi do potwierdzenia.

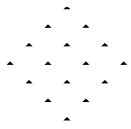
Art. 9. Król zwołuje, odracza i wyznacza dzień na zgromadzenie głównego sejmku. Zwołuje także sejmiki, czyli zgromadzenia powiatowe, i zgromadzenia gminne. Prezyduje w senacie, gdy to przyzwoitym osądzi.

Art. 10. Dobra korony książęcej składają się, naprzód: z rocznego dochodu wynoszącego siedem milionów zł: polskich: przez połowę w dobrach królewskich, a przez połowę w gotowiźnie ze skarbu publicznego; po wtóre: z pałacu królewskiego w Warszawie, i z pałacu saskiego. Tytuł III. O ministrach i o radzie stanu

Art.11. Skład ministerium jest następujący:

Minister sprawiedliwości, minister wewnętrzny i czci religijnych, minister wojny, minister przychodów i skarbu, minister policji, minister sekretarz stanu.

Ministrowie są odpowiedzialni. Art.12. Gdy się królowi spodoba zdać na wicekróla część władzy swojej, której sobie samemu nie zachował, każdy z ministrów pracuje oddzielnie z wicekrólem.

Art.13. Kiedy król nie mianował wicekróla, ministrowie zgromadzają się na radę ministrów stosownie do tego, co się rzekło wyżej w 8 artykule.

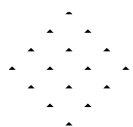
Art.14. Rada stanu składa się z ministrów. Zgromadza się pod prezydencją króla, lub wicekróla, albo prezesa mianowanego przez króla.

Art.15. Rada stanu roztrząsa, układa i stanowi projekta do praw, lub urządzenia administracji publicznej, które przedkłada każdy minister w przedmiotach tyczących się swych wydziałów.

Art. 16. Czterech referendarzów przydatnych jest do rady stanu ; już to dla przygotowania spraw administracyjnych, i tych w których rada daje wyroki jako sąd kasacyjny ; już też dla znoszenia się rady z komisjami izby poselskiej.

Art. 17. Rada stanu rozpoznaje zajścia o jurysdykcję, zachodzące między władzami administracyjnymi i władzami sądowymi, tudzież co w administracji pod spór podpada, jako też oddanie pod sąd urzędników administracji publicznej.

Art. 18. Stanowienia, projekty do praw, wyroki i urządzenia roztrząsane w radzie stanu podlegają zatwierdzeniu królewskiemu.

Tytuł IV. O sejmie głównym Art.19. Sejm główny składa się z dwóch izb, to jest: z izby pierwszej, czyli izby senatorskiej, i z drugiej izby, czyli poselskiej.

Art.20. Sejm główny zgromadza się co dwa lata w Warszawie; a to w czasie oznaczonym aktem zwołującym, wydanym od króla. Sejm nie trwa dłużej jak dni 15.

Art.21. Do niego właściwie należy naradzanie się względem prawa podatkowego, czyli prawa przychodów skarbowych, względem praw tyczących się odmian, które uczynić wypada bądź w prawodawstwie cywilnym, bądź w prawodawstwie kryminalnym, bądź też w systemacie mennicznym.

Art.22. Projekty do praw ułożone w radzie stanu, będą przesyłane głównemu sejmowi za rozkazem króla, uchwalane od izby poselskiej sekretnym kreskowaniem i większością kresek, a potem podane pod sankcję senatu.

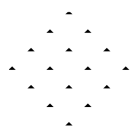
Tytuł V. O senacie

Art.23. Senat składa się z osiemnastu członków, to jest: sześciu biskupów, sześciu wojewodów, sześciu kasztelanów.

Art.24. Wojewodów i kasztelanów król mianuje, biskupów król mianuje, a Stolica Święta instytucję daje.

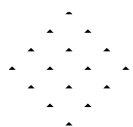
Art.25. W senacie prezyduje jeden z jego członków mianowany na to od króla.

Art.26. Urzędowania senatorów są dożywotnie.

Art.27. Projekty do praw uchwalone w izbie poselskiej, stosownie do tego, co się niżej powie, przesyłają się do sankcji senatu. Art.28. Senat potwierdza prawo, wyjąwszy w przypadkach następujących: 1) jeżeli prawo uchwalone nie było podług formalności przepisanych konstytucją, lub jeżeli obrady zdarzonym gwałtem jakim zamieszane zostały;
2) jeżeli mu wiadomo, że prawo nie było przyjęte większością głosów;
3) jeżeli senat uznaje, że prawo jest przeciwne albo bezpieczeństwu kraju, albo przepisom niniejszej ustawy konstytucyjnej.

Art.29. W przypadku, gdyby dla jednej z powyższych pobudek, odmówił senat sankcji prawu jakiemu ; tenże senat nadaje królowi (przez uchwałę wyszczególniającą powody) potrzebną moc do uchylecia uchwały poselskiej. Art.30. Kiedy odmówienie sankcji ze strony senatu, gruntuje się na jednym z dwóch pierwszych przypadków artykułu 28 wytkniętych ; naówczas król po wysłuchaniu rady stanu może nakazać odesłanie projektu prawa do izby poselskiej z zaleceniem, ażeby porządnie postępowała. Jeżeliby zaś tenże sam nieład został ponowiony, bądź w porządku zgromadzenia, bądź w formalnościach obradom przepisanych, izba poselska tym samym jest rozpuszczona, i król nakazuje nowe wybory. Art.31. W przypadku rozwiązania izby poselskiej, prawo tyczące się przychodów skarbowych zostaje przedłużone na rok jeden, a prawa cywilne lub kryminalne, mają mieć moc swoją bez żadnego określenia i zmiany.

Art.32. Gdy senat odmówi sankcji prawu; może równie król i we wszystkich przypadkach, mianować nowych senatorów, i odesłać potem prawo do senatu.

Z tym wszystkim senat nie będzie mógł być złożonym z więcej jak sześciu biskupów, dwunastu wojewodów i dwunastu kasztelanów.

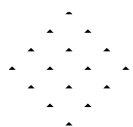
Art.33. Gdy król użył prawa nadanego artykułem poprzedzającym, naówczas miejsca wakujące w senacie między wojewodami i kasztelanami, dopóty nie będą obsadzone, póki senat nie zmniejszy się do liczby 23 artykułem oznaczonej.

Art.34. Skoro senat potwierdził prawo, lub król pomimo pobudek uchwały senatu, nakazał je ogłosić, projekt ten staje się prawem natychmiast obowiązującym.

Tytuł VI. O izbie poselskiej

Art.35. Izba poselska składa się: 1) Z sześćdziesięciu posłów mianowanych na sejmikach, czyli zgromadzeniach szlachty każdego powiatu, licząc po jednym z powiatu. Posłowie powinni mieć najmniej 24 lat skończonych, być w zupełnym używaniu praw swoich, lub być usamowolnionymi. 2) Z czterdziestu deputowanych od gminów. Art.36. Cały kraj Księstwa Warszawskiego dzieli się na czterdzieści zgromadzeń gminnych, to jest: osiem w mieście Warszawie, 32 na resztę kraju.

Art.37. Każde zgromadzenie gminne, powinno liczyć w sobie przynajmniej 600 obywateli, mających prawo głosowania.

Art.38. Członki izby poselskiej zostają wciąż na urzędzie lat dziewięć. Odnawiają się w trzeciej części co lat trzy.

A zatem, i to na pierwszy raz, trzecia część członków izby poselskiej zostanie na urzędzie tylko przez trzy lata, a druga trzecia część przez lat sześć. Lista wychodzących członków w tych dwóch epokach, przez los się stanowi.

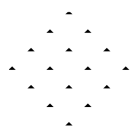
Art.39. W izbie poselskiej prezyduje marszałek¹, wybrany z jej łona, a od króla mianowany.

Art.40. Izba poselska uchwała o projektach do praw, które potem przesyłają się pod sankcję senatu.

Art.41. Każdego sejmku, też izba mianuje większością sekretnych kresek trzy komisje, składającą się każda z pięciu członków, to jest: komisję przychodów skarbowych, komisję prawodawstwa cywilnego, komisję prawodawstwa kryminalnego. Marszałek prezydujący w izbie poselskiej, donosi przez poselstwo radzie stanu o mianowaniu rzeczonych komisji.

Art.42. Gdy rada stanu projekt do prawa ułoży, uwiadamia o tym komisję, której się tyczy przedmiot prawa, przez ministra tego wydziału, do którego się tenże przedmiot ściąga i za pośrednictwem referendarzów, przydatnych do rady stanu. Jeżeli komisja ma jakie uwagi do przełożonych względem projektu do prawa, zgromadza się u tegoż ministra. Referendarze, którym polecone było doniesienie o projekcie do prawa, przypuszczeni są do tych konferencji.

¹ Było to nawiązanie do funkcji marszałka izby poselskiej z czasów przedrozbiorowych. Odpowiadał on mniej więcej spikerowi w angielskiej Izbie Gmin.

Art.43. Jeżeli komisja obstaje przy swoich uwagach, i żąda określenia w projekcie do prawa, minister donosi o tym radzie stanu.

Rada stanu może przypuścić członki komisji do roztrząsania w gronie swoim szczegółów projektu do prawa, które zdawały się potrzebować określenia.

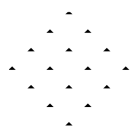
Art.44. Rada stanu powziawszy wiadomość o uwagach komisji, bądź z doniesienia ministra, bądź przez roztrząśnienie w jej zgromadzeniu zasze, stanowi ostatecznie opis projektu do prawa, który się przesyła do izby poselskiej, aby o nim stanowiono.

Art.45. Członki rady stanu są tym samym członkami izby poselskiej; zasiadają w niej i mają głos stanowczy.

Art.46. Członki rady stanu, i członki komisji poselskiej, mają prawo mówienia w izbie, bądź w przypadku zgodności rady i komisji, względem projektu do prawa, końcem dobitniejszego wystawienia pożytków jego; bądź w przypadku rozróżnienia zdań, końcem jawniejszego okazania lub zbijania nieprzyzwoitości onegoż.

Żaden inny członek nie może zabierać głosu względem projektu do prawa. Art.47. Członki komisji mogą oświadczyć zdanie swoje osobiste, względem projektu do prawa, a to, bądź gdy z większością zdań w komisji, bądź gdy z mniejszością trzymali.

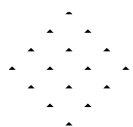
Przeciwnie zaś, członki rady stanu, mogą mówić tylko za projektem do prawa ułożonym w radzie. Art.48. Gdy marszałek prezydujący w izbie poselskiej uzna, iż rzecz dosyć jest wyjaśnioną, może koniec uczynić roztrząsaniu i podać projekt prawa do kreskowania. Izba kreskuje sekretnie, i stanowi prostą większością kresek.

Art.49. Gdy prawo przejdzie, izba poselska przesyła je zaraz do senatu. Tytuł VII. O sejmikach i zgromadzeniach gminnych Art.50. Sejmiki czyli zgromadzenia powiatowe, składają się z szlachty powiatu. Art.51. Zgromadzenia gminne składają się z obywateli właścicieli nieszlachty, i innych obywateli mających prawo wchodzenia do nich, jako się niżej powie. Art.52. Sejmiki i zgromadzenia gminne król zwołuje. Listy zwołujące oznaczają miejsce, dzień w którym się zgromadzić, czynności do których przystąpić, i czas jak długo trwać mają. Art.53. Nikt nie może być przypuszczonym do dawania głosu, kto nie ma 21 lat skończonych, kto nie jest w zupełnym używaniu praw swoich, albo nie jest usamowolnionym. Usamowolnienie może odtąd następować w 21 roku skończonym, bez względu na wszelkie inne przeciwne temu prawa i zwyczaje. Art.54. Każdy sejmik, czyli zgromadzenie powiatowe, mianuje posła, i podaje kandydatów do rad departamentowych i powiatowych, tudzież do sądów pokoju. Art.55. Na sejmikach prezyduje marszałek¹ mianowany przez króla.

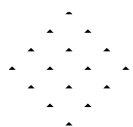
Art.56. Sejmiki te rozłożone są na 10 oddziałów; każdy oddział składa się z powiatów przedzielonych jednym lub kilku powiatami. Dwa oddziały nie mogą być w jednymże czasie zwołane. Art.57. Deputowanych z gmin wybierają zgromadzenia gminne. Podają także podwójną listę kandydatów do rad municypalnych.

¹ Mianowanie marszałków sejmików przez władcę było nowością w stosunku do starych przepisów polskich, przewidujących obiór marszałka przez sejmikującą szlachtę.

Art.58. Maja prawo głosowania na zgromadzeniach gminnych:

1) każdy obywatel właściciel nieszlachcic; 2) każdy rękodzielnik i przełożony nad czeladzią warsztatową, każdy kupiec mający własny swój zapas w sklepie lub magazynie wartości 10000 zł polskich; 3) wszyscy plebani i wikariusze; 4) każdy artysta i obywatel znakomity z talentów, wiadomości lub przysług uczynionych, bądź handlowi, bądź kunsztom; 5) każdy podoficer i żołnierz, który będąc ranny, lub odbywszy kilka kampanii, otrzymał uwolnienie od służby; 6) każdy podoficer i żołnierz, czynnie w służbie będący, który za dobre sprawowanie się otrzymał ozdobę honorową; 7) oficerowie wszelkiego stopnia. Rzeczeni oficerowie, podoficerowie i żołnierze w rzeczywistej czynnie zostający służbie, którzy by byli na załodze w mieście, gdzie się zgromadzenie gminne odbywa, nie będą mogli używać w tym tylko przypadku, prawa dozwolonego niniejszym artykułem. Art.59. Listę głosujących właścicieli ułoży municypalność, a zaświadczą ją poborcy podatków. Listę plebanów i wikariuszy ułoży prefekt, podpisze minister wewnętrzny. Listę oficerów, podoficerów i żołnierzy, wyrażonych w powyższym artykule, ułoży prefekt, a podpisze minister wojny. Listę rękodzielników i przełożonych nad czeladzią warsztatową, tudzież kupców, mających swój własny zapas w sklepie, magazyn lub fabrykę, wynoszące 10000 zł pol., i listę obywateli znakomitych talentami, wiadomościami i przysługami uczynionymi, bądź umiejętnościom, kunsztom, bądź handlowi, ułoży prefekt, a zatwierdzi corocznie senat. Obywatele znajdujący się w ostatnim z wyżej rzeczonych przypadków, mogą podawać prosto do senatu prośby swoje z dowodami wspierającymi ich żądania.

Art.60. Senat w każdym przypadku, gdzieby miał powód do mniemania, iż się w ułożenie list wcisnęło jakie nadużycie, może nakazać ułożenie innych.

Art.61. Zgromadzenia gminne nie mogą być zwołane w jednymże czasie w całym powiecie, lecz będzie zawsze ośmiodniowa przerwa między zebraniem się każdego z nich, wyjąwszy jednak zgromadzenia miasta Warszawy, które mogą być w jednymże czasie, po dwa tylko razem zwołane.

Art.62. Na zgromadzeniach gminnych prezyduje obywatel mianowany od króla.

Art.63. Żadne roztrząsanie, jakiegokolwiek bądź natury, żadne uchwalanie próśb lub przełożeń nie będzie miało miejsca na sejmikach i zgromadzeniach gminnych.

Trudnić się tylko powinno wyborem, bądź deputowanych, bądź kandydatów, których liczba, jak się rzekło wyżej, poprzedniczo jest oznaczona przez listy okólne zwołujące.

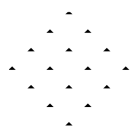
Tytuł

VIII. Podział kraju i administracji

Art.64. Kraj zostaje podzielony na sześć departamentów.

Art.65. Administracja każdego departamentu jest przy prefekcie. W każdym departamencie jest rada interesów spornych, składająca się najmniej z 3 członków, a najwięcej z 5, i ogólna rada departamentowa, składająca się najmniej z 16 członków, a najwięcej z 24.

Art.66. Administracja w powiatach, będzie przy podprefektach. W każdym powiecie jest rada powiatowa składająca się najmniej z 9 członków; a najwięcej z 12.

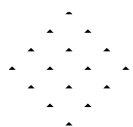
Art.67. W każdej municypalności administracja będzie przy burmistrzu, czyli prezydencie.

Będzie w każdej municypalności rada municypalna składająca się z 10 członków, gdzie jest 2 500 mieszkańców, lub mniej; z 20, gdzie jest 5 000 mieszkańców, lub mniej; z 30 w miastach, gdzie ludność przechodzi 5 000 mieszkańców. Art.68. Prefektów, radców prefektur, podprefektów i burmistrzów, mianuje król bez poprzedzającego sobie przedstawienia. Członki rad departamentowych i rad powiatowych mianuje król z podwójnej listy kandydatów, podanej sobie od sejmików powiatowych. Odnawiają się przez połowę co dwa lata. Członki rad municypalnych mianuje król z podwójnej listy kandydatów podanych od zgromadzeń gminnych. Odnawiają się przez połowę co dwa lata. Rady departamentowe, powiatowe i municypalne, mianują prezydenta pośród siebie wybranego. Tytuł IX. Porządek sądowy Art.69. Kodeks Napoleona¹, będzie prawem cywilnym Księstwa Warszawskiego. Art.70. Postępowanie sądowe jest publiczne w rzeczy cywilnej i kryminalnej.

Art.71. W każdym powiecie będzie jeden sąd pokoju; w każdym departamencie jeden trybunał cywilny pierwszej instancji; na dwa departamenty jeden sąd sprawiedliwości kryminalnej; na całe Księstwo Warszawskie jeden tylko sąd odzewny (apelacyjny).

Art.72. Rada stanu, do której przyłączeni są czterej referendarze mianowani od króla, odbywa obowiązki sądu kasacyjnego.

¹ Francuski „Code civil” z 1804 roku, wprowadzony na terenie Księstwa Warszawskiego w 1808 roku.

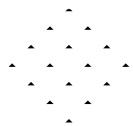
Art.73. Sędziów pokoju mianuje król z potrójnej listy kandydatów, podanych od sejmików powiatowych. Odnawiają się w trzeciej części co dwa lata.

Art.74. Porządek sądowy jest niepodległy. Art.75. Sędziów trybunałów pierwszej instancji, sędziów kryminalnych i sądu odzewnego (apelacyjnego) król mianuje dożywotnio. Art.76. Sąd odzewny na doniesienie bądź prokuratora królewskiego, bądź jednego z prezesów, może żądać od króla złożenia sędziego w trybunale pierwszej instancji, lub w sądzie kryminalnym, którego mieni być winnym przestępstwa sprawowania obowiązków. Złożenia sędziego sądu odzewnego, może żądać rada stanu, jako sprawująca obowiązki sądu kasacyjnego. W tych tylko przypadkach, król może dać wyrok na złożenie sędziego. Art.77. Wyroki sędziów i trybunałów, wychodzą w imieniu króla. Art.78. Prawo łaski służy królowi; on tylko może darować lub zwolnić karę.

Tytuł X. O sile zbrojnej

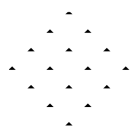
Art.79. Siła zbrojna składać się będzie ze 30 000 ludzi wszelkiego rodzaju żołnierza, obecnego pod bronią, nie licząc w to gwardii narodowych.

Art.80. Król może przyzwać do Saksonii, część wojska Księstwa Warszawskiego, zastępując ją równą liczbą wojska saskiego.

Art.81. W przypadku, gdyby okoliczności wymagały, ażeby oprócz wojska Księstwa Warszawskiego, posłał król do tego księstwa inne korpusy wojska saskiego, żaden inny podatek i ciężar publiczny, nie będzie mógł być z tego powodu nałożony, prócz tego jaki był upoważniony prawem przychodów skarbowych.

Tytuł XI. Urządzenia ogólne Art.82. Wszyscy urzędnicy nie dożywotni, nawet i wicekról, mogą być według woli króla złożeni, prócz posłów. Art.83. Nikt nie może sprawować urzędów, bądź duchownych, bądź cywilnych, bądź też sądowych, kto nie jest obywatelem Księstwa Warszawskiego. Art.84. Wszystkie akta rządowe, prawodawcze, administracyjne i sądowe, pisane będą w języku narodowym. Art.85. Ordery cywilne i wojskowe, będące dawniej w Polsce utrzymują się; a król jest naczelnikiem tych orderów. Art.86. Niniejsza ustawa konstytucyjna, będzie dopełnianą urządzeniami wychodzącymi od króla, a roztrząsanymi w jego radzie stanu. Art.87. Prawa i urządzenia administracji publicznej będą ogłoszone w Dzienniku Praw, i aby obowiązywały nie potrzebują innej formy ogłoszenia.

Tytuł XII. Urządzenia przemijające

Art.88. Podatki jakie są teraz, będą wybierane aż do 1 stycznia 1809. Art.89. Nic nie będzie odmienionym, co do teraźniejszej liczby i organizacji wojsk dotąd, aż dopóki w tej mierze pierwszy zwołany sejm główny nie postanowi.

Napoleon, cesarz Francuzów, król włoski, protektor Konfederacji Reńskiej. Potwierdziliśmy i potwierdzamy powyższą Ustawę Konstytucyjną podaną nam w skutku 5 artykułu traktatu zawartego w Tylży, a którą my uważamy za zdolną dopełnić nasze obowiązanie się względem ludów Warszawy i Wielkiej Polski, godząc oraz ich swobody i przywileje z spokojnością państw ościennych.

Działo się w pałacu królewskim w Dreźnie dnia 22 lipca 1807r.

podpisano: NAPOLEON

przez Cesarza

Minister Sekretarz Stanu

podpisano: Hugo B. Maret¹

Zgodnie z oryginałem:

podpisano: Hugo B. Maret

Zgodnie z urzędową kopią:

Ignacy Sobolewski² Sekretarz Rady Stanu

W oryginale po ostatnim artykule Konstytucji, umieszczeni są:

Członkowie Komisji Rządzącej

podpisano: Stanisław Małachowski³, Prezes Ludwik Gutakowski⁴, Stanisław hrabia Potocki⁵, Józef Wybicki⁶, Ksawery hrabia Działyński⁷, Piotr hrabia Bieliński⁸, Walenty Sobolewski⁹, Jan Łuszczewski¹⁰

Źródło: *Dziennik Praw [Księstwa Warszawskiego]*, t. 1, 1807 r. Edycja: *Konstytucje w Polsce: 1791-1990*, wybór i oprac. Tadeusz Kołodziejczyk i Małgorzata Pomianowska, Warszawa 1990

¹ Hugo Maret – Hugues Bernard Maret, książę Bassano (1763-1839), francuski sekretarz stanu i w latach 1811-1813 minister spraw zagranicznych.

² Ignacy Sobolewski (1770-1846) – sekretarz Rady Stanu Księstwa Warszawskiego (1807-1811), następnie minister policji (1811-1813); sprawował urzędy ministerialne także w Królestwie Polskim (1815-1830).

³ Stanisław Małachowski (1736-1809) – marszałek izby poselskiej Sejmu Czteroletniego (1788-1792), prezes Komisji Rządzącej, prezes Rady Ministrów Księstwa Warszawskiego (1807) i Senatu. Zwolennik wprowadzenia w Księstwie Warszawskim Konstytucji 3 maja.

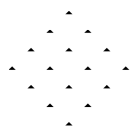
⁴ Ludwik Gutakowski (1738-1811) – poseł na Sejm Czteroletni (1788-1792), w 1807 członek Komisji Rządzącej, prezes Rady Ministrów po ustąpieniu S. Małachowskiego (1807-1808), od 1809 prezes Senatu.

⁵ Stanisław Kostka Potocki (1755-1821) – w 1807 roku członek Komisji Rządzącej jako prezes Izby Edukacyjnej, od 1809 roku prezes Rady Ministrów. Znany kolekcjoner dzieł sztuki, właściciel Wilanowa, gdzie zmarł i został pochowany.

⁶ Józef Wybicki (1747-1822) – senator wojewoda Księstwa Warszawskiego, autor słów do hymnu narodowego „Mazurek Dąbrowskiego” (1797).

⁷ Ksawery Działyński (1756–1819) – poseł na Sejm Czteroletni (1788–1792), w 1807 roku członek Komisji Rządzącej, senator wojewoda Księstwa Warszawskiego.

⁸ Piotr Bieliński (1754-1829) – w 1807 roku członek Komisji Rządzącej, senator wojewoda Księstwa Warszawskiego.

⁹ Walenty Sobolewski (1765–1831) – poseł na Sejm Czteroletni (1788–1792), senator kasztelan, następnie senator wojewoda.

¹⁰ Jan Łuszczewski (1764–1812 – w 1807 roku sekretarz Komisji Rządzącej, następnie minister spraw wewnętrznych Księstwa Warszawskiego.